

ἀγρότου ὀφείλεται εἰς τὸν μικρὸν κλη-
ρον, διότι ὡς γνωστὸν τὸ ποσοστὸν
τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος
εἶναι λίαν ὑψηλόν. Οὕτω τὰ 25% τοῦ
ἐνεργοῦ ἀγροτικοῦ ἐργατικοῦ δυναμι-
κοῦ ὑποαπασχολοῦνται, πλεονάζοντων
120 ἑκατομ. ἡμερομισθίων. Ἀλλὰ καὶ
διότι αἱ ἐπιδεκτικαὶ γεωργικῆς ἐκμεταλ-
λεύσεως ἐκτάσεις εἶναι περιορισμέναι
καὶ ἡ παραγωγικότης πολλῶν γεωργι-
κῶν καλλιεργείων εἶναι λίαν χαμηλὴ.

Ὑπὸ τὰς σημερινὰς ὁμῶς διαθρωπι-
κὰς συνθήκας τῆς γεωργικῆς παραγω-
γῆς μας, ὡς καὶ τῆς οικονομικότητος
ἐκαστοῦ προϊόντος, εὐλογος τυγχάνει
ἡ ἀποδιδομένη σημασία εἰς ὠρισμένα
γεωργικὰ προϊόντα.

Συμφωνῶς πρὸς τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα
διὰ τὸ ἔτος 1957, ἰδοὺ ἡ ἀξιολόγησις,
ἀπὸ Κοινωνικο-οικονομικῆς ἀπόψεως,
τῶν κυριωτέρων γεωργικῶν μας προϊ-
όντων ἔχει οὕτω :

Εἶδος Προϊ- όντος	Εἰσόδημα κατὰ στρ.	Ἀπαιτ. ἡμερ. κατὰ στρέμ.
1) Σίτος	450	2,64
2) Ἑλαιο	590	5,81
3) Οἶν. σταφ.)αί	700	12,00
4) Βάμβαξ	845	11,85
5) Κορινθ. σταφ.	1.265	14,56
6) Καπνὸς	1.738	23,10
7) Σουλτανίνα	2.328	20,75

Ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἑπτὰ προϊ-
όντων, τὰ πέντε ὑπάγονται εἰς τὴν κα-
τηγορίαν τῆς ὑψηλῆς καλλιεργητικῆς
ἀπασχολήσεως ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὸ ἐκ
τούτου ἀκαθάριστον εἰσόδημα εἶναι
σχετικῶς ὑψηλότερον. Τὰ προϊόντα,
αὐτὰ καλούμενα, συνήθως, καὶ «π ο -
λ υ τ ε λ ῆ», συνιστοῦν τὴν κυριωτέραν
πηγὴν συναλλάγματος, δεδομένου ὅτι
ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς των πορίζεται τὸ με-
γαλύτερον ποσοστὸν τοῦ ἐκ τῶν ἐξα-
γωγῶν ἐλληνικῶν προϊόντων εἰσαγο-
μένου συναλλάγματος, (ἀνερχόμενον εἰς
62 ο)ο τῆς συνολικῆς ἀξίας FOB τῶν
ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγῶν).

Φυσικὴ καὶ δικαιολογημένη ὅθεν ἡ
ἰδιαίτερα Κρατικὴ μέριμνα καὶ προσο-
χὴ πρὸς τὰ προϊόντα αὐτά. Ὡς ἐπίσης
καὶ ἡ τοποθέτησις τούτων εἰς θέσιν πε-
ρίοπτον εἰς τὸ ἐκπονηθὲν ὑπὸ τῆς Κυ-
βερνήσεως Πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς
γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ αὐξήσεως
τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ λίαν ὑψηλὴ ἀπορροφητικότης,
τῶν ἐν λόγῳ καλλιεργειῶν εἰς ἡμερο-
μίσθια (ἐργατικὰς χεῖρας), ἀποτελεῖ
στοιχεῖον κοινωνικῆς ἰσορροπίας εἰς τὰς

ἀντιστοίχους περιφερείας, καθ' ὅτι ἐ-
ξασφαλίζεται ὑψηλὴ, σχετικῶς, πυκ-
νότης πληθυσμοῦ, ἡ διατήρησις τοῦ
χαρακτῆρος τῆς οἰκονομικῆς ἐκμεταλ-
λεύσεως, ἐπίπεδον βιοτικὸν ἱκανοποιη-
τικὸν καὶ ὄγκος ἐμπορικῶν συναλλα-
γῶν ἀξιόλογος. Χαρακτηριστικόν, ἐπί-
σης, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι αἱ γεωργικαὶ
ἐκμεταλλεύσεις, ὅπως ὁ καπνός, ἡ στα-
φίς καὶ ὁ βάμβας, εἶναι ἐξ ἐκείνων
τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα πωλοῦνται
ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ σχεδὸν ὁλοκληρω-
τικῶς.

Ὁ ὁμιλῶν, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του,
θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν διερεύνησιν τῆς
οἰκονομίας τῆς σταφίδος καὶ εἰδικώτε-
ρον τῆς Κορινθιακῆς.

Ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τὴν γενικὴν ὀνο-
μασίαν «σ τ α φ ί ς» νοοῦμεν τὰς ἀπε-
ξηραμένας σταφυλὰς καὶ μάλιστα διὰ
τῆς ἡλιακῆς θερμότητος.

Μολονότι οἱ πολλοὶ τῶν κ. κ. ἀκροα-
τῶν γνωρίζουν ἀκριετὰ περὶ τῆς ἱστο-
ρίας τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, θεωρῶ
χρήσιμον ν' ἀναφερθῶ δι' ὀλίγων εἰς
αὐτήν.

Ἡ καλλιέργεια τῆς Κορινθιακῆς στα-
φίδας ἀπέβη εἰς τὴν Πελοπόννησον βε-
βαιούται ἱστορικῶς ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ
13ου αἰῶνος (μ. Χ.), τὸ δὲ προϊόν τῆς,
εἰς μεγάλας ποσότητας διὰ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην, ἀπετέλει ἀντικείμενον ἐμπο-
ρίας ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, οἱ ὅποιοι τὴν
μετέφερον εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἄλλας τι-
νὰς χώρας τῆς Δ. Εὐρώπης.

Ἡ πληρωμὴ τῆς σταφίδος ὑπὸ τῶν
Ἑνετῶν ἐμπόρων ἐγένετο, συνήθως,
ἐπ' ἀνταλλαγῇ μὲ σίτον.

Μετὰ δύο αἰῶνας ἡ καλλιέργεια τῆς
σταφίδος διαδίδεται καὶ εἰς τὰς Νήσους
Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην,
ὅπου ἡ παραγωγὴ τῆς αὐξάνεται ταχύ-
τητα, ἐνῶ ἀντιθέτως, εἰς τὴν Πελοπόν-
νησον, λόγῳ τῆς κατακτήσεώς της ὑπὸ
τῶν Τούρκων, φθίνει. Ὑπῆρξε μάλι-
στα ἐποχὴ κατὰ τὴν ὅποیان αἱ Ἰόνιοι
Νῆσοι παρήγον τὰ 90 ο)ο τῆς συνολι-
κῆς παραγωγῆς Κορινθιακῆς Σταφίδος
εἰς τὸν γνωστὸν γεωγραφικὸν χώρον
τῆς καλλιέργειάς της.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν
συγκρότησιν εἰς Κράτος τῆς Ἑλλάδος,
ἡ κορινθιακὴ σταφίς ἀπετέλει τὸ μονα-
δικὸν προϊόν εἰσαγωγῆς εἰς τὴν χώραν
χρυσοῦ. Ἀλλὰ καὶ τοῦ κρατικοῦ προῦ-
πολογισμοῦ ὑπῆρξεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ
κύριον στήριγμα, ὡς ἐκ τῆς ὑψηλότη-
τος φορολογίας εἰς τὴν ὑπεβάλλετο.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀκμὴ τῆς σταφίδος ἀ-
κολοθεῖ τὴν ἀνιούσαν μέχρι τοῦ ἔτους